

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/361/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713202752
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6713202752.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom Justičná 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615, proti odporcovi S. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XX, XXX XX H., o zaplatenie 624,12 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 12C/105/2013-51 zo dňa 19. 06. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 12C/105/2013-51 zo dňa 19. 06. 2013 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Zvolen (ďalej len „okresný súd“, resp. „prvostupňový súd“) rozsudkom zo dňa 19. 06. 2013 návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 624,12 Eur s príslušenstvom, zamietol (prvý výrok). O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania voči navrhovateľovi nepriznal (druhý výrok).

V odôvodnení rozhodnutia okresný súd konštatoval, že „navrhovateľ si návrhom zo dňa 26. 02. 2013 uplatnil voči odporcovi 624,12 Eur ako istinu plus poplatky za výber z bankomatu a za výpis z úverového účtu zo Zmluvy zo dňa 12. 12. 2006, číslo úverovej zmluvy: XXXXXXXXXXX. Súčasne navrhovateľ uzatvoril s odporcom Zmluvu o revolvingovom úvere I a Zmluvu o revolvingovom úvere II. Uzatvorením Zmluvy sa navrhovateľ zaviazal odporcovi poskytnúť dohodnutý úver a odporca sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky a poplatky podľa aktuálneho sadzobníka. Úverová zmluva bola uzatvorená ako telefónna pôžička, Zmluva o revolvingovom úvere I ako aj Zmluva o revolvingovom úvere II sa stáva platnou podpisom Úverovej zmluvy s účinnosťou okamihom prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom úverovej karty a kreditnej karty a to po jej riadnej a včasnej aktivácii. Navrhovateľ má za to, že zmluva je celistvá, uzatvorená v písomnej forme v jednej listine, určitým slobodným a vážnym prejavom odporcu. Svoju vôľu odporca potvrdil podpisom priamo na prednej strane zmluvy. Podstatné náležitosti vyplývajú v zrozumiteľnom znení buď priamo zo Zmluvy alebo z úverových podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy.“

V súvislosti so zamietnutím návrhu okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že „z predložených listinných dokladov ako aj z vyjadrenia odporcu zistil, že návrhu nemožno vyhovieť, nakoľko postup navrhovateľa pri uzatváraní Zmluvy o spotrebiteľskom úvere možno kvalifikovať ako nekalú praktiku podľa Smernice rady číslo 93/13/EHS, zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a to vzhľadom k tomu, že účastníci konania dňa 19.12.2006 uzavreli individuálne špecifikovanú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ktorou ale navrhovateľ vopred vnútil konajúcej osobe aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu. Ako totiž vyplýva z daného tlačiva, podpisom želanej zmluvy sa konajúca osoba súčasne podpisuje aj pod tú časť predtlaču zmluvy, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu a ktorý má vzniknúť až v budúcnosti. Zároveň tento záväzkový vzťah nebol individualizovaný so všetkými náležitosťami, ktoré vyžaduje § 4 ods. 1, 2 Zákona číslo 258/2001 Z.z.. Vzhľadom na uvedené možno považovať postup navrhovateľa pri uzatváraní zmluvy

za nekalú prax, ktorá v zmysle ustanovení Smernice rady číslo 93/13/EHS z 05.04.1993 ako aj § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka nemôže používať právnu ochranu a preto je takáto Zmluva o revolvingovom úvere neplatná. Zároveň v porovnateľnej veci spoločnosti Cetelem, a.s. rozsudkom Okresného súdu Žilina, číslo konania 14 C 86/2011-77 zo dňa 15.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, číslo konania 9Co 37/2012 zo dňa 17.05.2012 bolo určené, že zmluvná podmienka v Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru v časti C, úverová karta, ktorou spotrebiteľ bez aktívneho prejavu vôle, len podpisom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere na kúpu vecí, žiada aj o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca a vydanie platobnej karty na jeho meno je neprijateľná. Súd z uvedených dôvodov návrh navrhovateľa zamietol.“

Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a konštatovaním, že odporcovi ako úspešnému účastníkovi konania vzniklo právo na náhradu trov konania, avšak žiadne trovy konania si neuplatnil a ani mu žiadne trovy konania nevznikli a preto mu náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku okresného súdu podal navrhovateľ (prostredníctvom právneho zástupcu) v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, eventuálne, aby napadnutý rozsudok „zmenil a v súlade s právnym posúdením prvostupňového súdu“ mu priznal sumu 162,65 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia.

V odôvodnení odvolania uviedol, že prvostupňový súd jeho návrh zamietol, pretože podľa právneho posúdenia súdu uzavretie Zmluvy o revolvingovom úvere II formou formulárovej zmluvy spolu s Úverovou zmluvou je nekalou praxou a neprijateľnou podmienkou, na základe čoho je Zmluva o revolvingovom úvere II neplatná. Z uvedeného možno vyvodiť, že vzhľadom na skutočnosť, že podľa súdu je postup, respektíve spôsob uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere II neprijateľnou podmienkou, neplatným je v tomto prípade právny úkon v celom rozsahu, keďže sa „neprijateľnosť“ týka podstatnej časti právneho úkonu, a teda spôsobu, akým zmluvné strany tento právny úkon uzavreli. Následne poukázal na ustanovenia § 451 ods. 1, 2 a § 456 Občianskeho zákonníka a v tejto súvislosti uviedol, že keďže podľa vyššie uvedeného právneho posúdenia ide o neplatný právny úkon v celom rozsahu, vzniklo mu právo na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle uvedených ustanovení. Predmetom vydania bezdôvodného obohatenia zo strany odporcu mala teda byť suma vo výške rozdielu medzi výškou poskytnutého úveru 1.165,44 Eur a výškou uhradenej sumy zo strany odporcu v sume 1.002,79 Eur. Z titulu bezdôvodného obohatenia mu mal teda súd v zmysle vyššie uvedeného právneho posúdenia úverového vzťahu priznať zo žalovanej sumy istinu vo výške 162,65 Eur. Prvostupňový súd sa však s neplatnosťou Zmluvy o revolvingovom úvere II nevysporiadal do dôsledkov a obmedzil sa len na konštatovanie, že uvedená zmluva je neplatná. Má za to, že vzhľadom na skutočnosť, že súd opomenul rozhodnutie o vydaní bezdôvodného obohatenia stranou, ktorá sa na úkor druhej strany obohatila, konanie prvostupňového súdu je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (rozhodnutie je v tejto časti nepreskúmateľné), a taktiež, že rozhodnutie prvostupňového súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu (výšky poskytnutého úveru a výšky uhradených splátok), keďže prvostupňový súd jeho návrh v celom rozsahu zamietol bez toho, aby posudzoval vzájomné nároky účastníkov neplatného zmluvného vzťahu.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších právnych predpisov - ďalej aj „O.s.p.“) vec prejednal v medziach daných odvolaním, v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. zrušil a vec mu podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil na ďalšie konanie a to z týchto dôvodov:

Z ustálenej judikatúry vyplýva, že odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f) O.s.p.) sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv účastníka konania, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok. O procesnú vadu v zmysle § 237 písm. f) O.s.p. ide vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva.

Po preskúmaní veci odvolací dospel k záveru, že odvolaním napadnutý rozsudok nemá dostatočné, teda jasné, zrozumiteľné a všeobecne presvedčivé odôvodnenie, ktoré je podstatnou náležitosťou každého

súdneho rozhodnutia (teda rozsudok je vo svojej podstate nepreskúmateľný). Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi otázkami a skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné, a ktoré súvisia s predmetom súdnej ochrany. Právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Podľa názoru odvolacieho súdu však predmetné rozhodnutie okresného súdu uvedené atribúty nespĺňa. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia totiž absolútne absentuje jasné a všeobecne zrozumiteľné vysvetlenie, ktoré zo zmlúv považuje za neplatné a na základe akých skutočností dospel k záveru, že celá uplatňovaná pohľadávka navrhovateľa je právne nedôvodná. Prvostupňový súd sa v odôvodnení rozhodnutia vôbec nevysporiadal s otázkou, v akom rozsahu došlo zo strany navrhovateľa vo vzťahu k odporcovi k plneniu z uvedených zmlúv a v akom rozsahu došlo zo strany odporcu k uhradeniu poskytnutých finančných prostriedkov. Vyjasnenie uvedených otázok je veľmi podstatné, pretože aj v prípade neplatnosti predmetných zmlúv je nesporné, že medzi účastníkmi konania došlo k určitému vzájomnému finančnému plneniu a v prípade neplatnosti zmlúv vyvstáva otázka vzniku bezdôvodného obohatenia. Týmto aspektom sa však prvostupňový súd vôbec nezaoberal, pričom v odôvodnení rozhodnutia dôvod neuviedol. Možno sa domnievať, že je to dôsledok nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočne zisteného skutkového stavu (čo je zákonný dôvod na zrušenie rozhodnutia podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.)

Vydanie nepreskúmateľného rozhodnutia možno fakticky považovať za odňatie možnosti účastníka konať pred súdom, čo je zákonný dôvod na zrušenie rozhodnutia podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p..

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. zrušil a vec mu podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil na ďalšie konanie.

Okresný súd bude v ďalšom konaní postupovať vo vyššie naznačenom smere, teda pri svojom opätovnom rozhodovaní sa bude musieť vysporiadať so všetkými relevantnými skutkovými okolnosťami (teda i rozsahom vzájomných plnení) a následne naznačenými právnymi aspektmi, pričom sa musí vysporiadať i s argumentmi navrhovateľa uvedenými v odvolaní. Svoje rozhodnutie náležite zdôvodní, tak, aby bolo konkrétne, jednoznačné a zrozumiteľné, teda preskúmateľné.

Vzhľadom na naznačený rozsah potrebného dokazovania a vzhľadom na koncentračnú zásadu a zásadu dvojinštančnosti konania je nutné, aby toto dokazovanie vykonal prvostupňový súd.

Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne okresný súd i o náhrade trov celého, teda i odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.